

סליחה, טעות

ביום החמישי, בשעה 12:00. כינס שרהקליטה יעקב צור מיכר של ראשי מועצות ועיירות: אברהם (כניגה) שוחט מערר, שלמה ברחוב ממעלות, שאול עמור ממגדל-העמק ואחרים.

צור מי? אנהנו?

הוא נציג התק"ם (התנועה הקיבוצית המאוחדת) בממשלה. איוו חופצה זו לפנות דווקא אלינו? ועם משתתף אחר, זו העזרה שהממשלה מושיטה לנו? שיפנו לי ישובים מפותחים יותר, למרכז הארץ. דווקא אנחנו הכתובת?

מקנאים בדראושה

השבוע שעבר בכנסת נחלק לשני ינגורים. לפני פרשת רראושה (יום שני) ואחרי פירסומה (יום שלישי ורביעי).

לפני

היום השני איפיון את המושב המשעמם והנינוח. שהעניקה לנו ממשלת האחרות הלאומית. רבים מי חברי הקואליציה. שהשתעממו אחרי רונה בכנסת כמנהיג העדיפו לטייל בחו"ל (אברהם שריר, פנחס גור לרשטיין, חיים קאופמן, שרה דרור, חיים ברליב, עבדיאל האב, ראושה, ראושה, וכמובן אריאל שרון) — הם רק כמה משמות השרים, סגניהם וח"כ הקואליציה. שנעדרו ונשבעו מהארץ.

הבעיה היתה איך להעסיק את הצדיקים שנותרו בארץ. פית' רונות אינם חסרים. אחד מהם נחנך ביום השני, בשעה 18:00. לקומה החמישית של הכנסת (קומת הסיעות) זומן קוקטייל של חברייכנסת, מני כ"לים, שר אחד לרפואה (מנשה קצב) וראש מועצה אחד לקיישט (שאול עמור, ראש מועצת מגדל-העמק) לצורך "ריון חברתי-כלכלי...". כן, כן, כפי ראושו:

אחרי

כשהייתי בת 16. נכנס בוקר אחר לביתני אבי-הספר התיכון ככפר' יהושע אבי-הספר התיכון. שהציג עצמו כמבוכה. "אני עבד. המורה לערבית החדש שלכם..." מיקצוע ההוראה לא היה בריוק תפור עליו. ועד היום אינני מעוה לכלול את השפה הערבית בסעיף "דובר שפות". בטפסים שהביורוקרטיה הישראלית מרעיפה עלינו למכביר, יש לי זיכרון מעורפל מהשיעורים ההם של עבד טוביה-מוג. הוא פצה פעמים קרובות בשירה. לרוב היו אלה שירי-אבה בערבית. על ירח. זוג או

וייצמן רונב שוב

למי שלא זוכר. הוגדר עזר וייצמן לא סתם כ"שר בלי תיק". אלא כ"שר למשימות מיוחדות".

מה פירוש — משימות מיוחדות? הפירוש, מסתבר, רחב: ממעורבות אינטנסיבית במהלכי ש"ס ליציאה אפשרית מהממשלה שבה הוא חבר וכפי שדיווח העולם הזה לפני שבועיים) ועד למשימות מן הסוג שפרשת רראושה מחווירה לעומתן.

וייצמן, הסבור משום-מה שכדאי לעמול למען השגת שלום עם מדינות ערב, נפגש לאחרונה עם מה שמכונה, בעגה העיתונאית, "גורמים עויינים". בניגוד לפסטיבל רראושה, מקפיד וייצמן על חשאיות בכל הנוגע למיפג' שיו ולתוכניותיו. משיחותיו עם שרים וחברייכנסת הסתבר לי, שבמיפגלתי העבודה יש גורמים היורעים על פעילותו של וייצמן ומכריעים עליו. היתיי מעוה להמר שכירכתם אינה ניתנת רק לאחר מעשה. שרהחוק יצחק שמיר הביע כפורומים שונים את הסתייגותו מפעילותו של וייצמן על כך שמנע מהם הקמת ממשלה נראושה. שסכיכם צריך ראשי-הממשלה שימעון פרס להתפתל. כדי להאריך את חייה של ממשלתו הרחבה.

וייצמן נפגש לאחרונה עם "גורמים עויינים!"

בעבודה יודעים על וייצמן. ומה ובלכוד?

ראשי-מועצות ועיירות-פיתוח רוגזים על שרהקליטה, שביקש מהם לקלוט פלאשים!

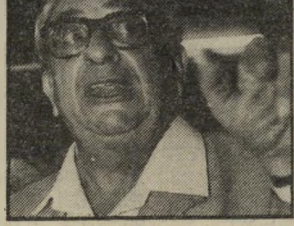
נבון נאלץ לשנות את עמדתו ולתמוך בדרישות המורים, כדי לחקות את דויד לוי!

פרס הודיע לאדרי טלפונית על נסיעתו של דראושה 10 דקות לפני השידור בטלוויזיה!

מיהו סוציאליסט?

מהיכן תבוא הרעה? תהה השבוע גורם במיפגלתי-העבודה, "מסוויטה ב' ניוירוק (שם מתארחת עדיין מישי פחת שרון) או ממישרד-השיכון וה"ר בניניו".

הרקע לשאלה זו היתה התערבותו של דויד לוי בסיכור-המורים. לוי, הנאמן לתרמיתו כמנהיג הירפוקים והחלשים, תמך כדרישתם של המור רים לעידכון בשיעור 8% בשכרם. עמדתו של לוי הכעיסה ברווגו הבים, לילה וכדומה.

נבון גם אני!

מית סוציאליסטית (ישראל קיסר, מזכ"ל ההסתדרות, שנאלץ לסגת מכוונתו להסכים לעיקור תוספת-ה

הודיעה הגיעה לראשי מיפגלתי- העבודה עוד לפני שידורה במבט. ב"21.00, בטלוויזיה. ראשי-הממשלה שימעון פרס התקשר עם ראשי הסיעה. רפי אדרי, 10 דקות לפני מבט רדיווה לו על ההתפתחות המפתיעה. אדרי קיבל הוראה להחזיר את הבן הסורר ארצה. והחל משר לו ידיעות דרך סוכנויות זרות (רויטרס) שיצור עימו קשר. דראושה אכן שמע את בקשתו המשוודרת של אדרי, יצר עימו קשר טלפוני. וזכה בקבלת פנים ממלכתית בנמלה-העופה של לוד. ולא של עמאן.

בדיחת השבוע

בצהרי היום החמישי היו במיסעדה אולימפיה בתל-אביב כמה מאנשי תנועת יחד. לקראת השעה 15:30 נדרכו היחדניקים, והתחילו להראות סימני-תזווה. לאן היו פניהם מועדות? יש ישיבה של צוות ההקמה של יחד? התנצלו.

"צוות ההקמה?" בירתי אם אכן שמעו אוניי נכונה.

"כן, כן." השיבו לי, "מנסים להקים מוסדות, מנגנון... כקיצור: להקים מיפגלתי".

ואני סברתי לתומי שהברקת חייו של עזר וייצמן, מנהיגה של יחד, היתה בכך שהבינו שמפגלתי היתה קוריוו ותו לא, וכיטח עצמו, ושניים מחבריו, בהסכם המפורסם עם מיפגלתי-העבודה, ההסכם היה צוואתה של יחד.

"גם אני לא יודע מה ייצא מזה..." היהרר במבוכה אחר משרידי יחד, ואץ לטקס האשכבה של צוות-ההקמה.

הפיל והבעיה הכלכלית

ביום הרביעי אירגן נשיא אוניבר-סיטת חיפה, אפרים עברון, יום עיון על יחסי ארצות-הברית-ישראל. הסימפוזיון כלל ארחים רמי-עמלה: גיימס שלזינגר, לשעבר שר-ההגנה האמריקאי, לורנס איגלי-ברגר, לעבר סגן שרהחוק האמריקאי, סול לנדוביץ, לעבר השליח האמריקאי המיוחד במרחב, חבר-הכנסת אבא אבן, סמואל לואיס, שגריר ארצות-הברית בארץ ועוד.

הדיון היווה הרפיה מהעיסוק האינטנסיבי בפרשת רראושה. מעניין ביותר היה נושא התארים, בארצות-הברית נהוג להמשיך ולכנות את נושאי התפקידים בתאריהם, גם אחרי סיום הקדנציה שלהם. אין לכס מושג איזו הרגשה טובה זו לשבת כפורום מצומצם ולפנות זה אל זה: מיסטר פרודרז (לנשיא האוניברסיטה), מיסטר טר סקרטי (לשר-ההגנה לשעבר), אולם הדבר בהא-היריעה שמשך את תשומת-הלב היה מסיבת-עיתוני-נאים מאלתרת, שהתארגנה באחת ההפסקות. או מה שואלים בישראל אנשים שהיו במרכז העשייה בארצות-הברית לפני כמה שנים? על קוריוזים מתקופת כהונתם? או אולי על דרגת מעורבותם בפוליטיקה האמריקאית כיום? לאודיוקא. אורחינו התבקשו להביע את דעותיהם על המצב הכל-כלי הקשה של ישראל.

יוקר, עקב התנגדותו של לוי) או עממית (נבון). נאלצים לשמור כציר-פורניהם על תרמיתם זו. נוכח הכיר-סום השיטתי מצד הליכוד, שהפך מיכרס הסוציאליזם בישראל, ובעיקר — מכיוונו של לוי, המנהיג הסר-ציאליסטי העולה.

תגובה

בשבוע שעבר העניק העולם הזה ציון-לשבח לשלמה ברחובנו, ראשי-מועצת מעלות-תרשיחא. על התנהגות למופת: בוחבוט, נכתב. איים על שוטר — וברח. בוחבוט, שהיה עסוק מכדי להגיב בשבוע שעבר לפני הפירסום, הגיב אחרי הפירסום. "אכן אמרתי לשוטר, ניפגש מחר במרחב: אולם זה לא היה על תקן איים: תעורותיי, שבהן סירב השוטר להכיר, נותרו אצלו, ורציתי לקבלן חזרה". בוחבוט מבקש להוסיף עוד, שהוא מסכים עימי לחלוטין בכך ש...אל לבעלי-תפקידים לדרוש לעצמם פריווילגיות, כי אם להיפך — עלינו לשמש דוגמה ולהתנהג למופת!"

במדינה

(המשך מעמוד 7) ביטחון המדינה. זהו חוק דראקוני, שאין רבים כמווה בעולם הרמוקרטי. אך אין הוא מספיק לאנשי הימין. מטרתם אינה ביטחונות, אלא פר-ליטית. הם רוצים למנוע כל פעולה למען השלום, המחייבת הידברות. אילו היתה ישראל מקבלת חוק כזה, היא היתה מכריזה קבל עם ועולם: במדינת-ישראל הפעולה למען השלום היא פשע פלילי.

הממשלה לא לשכות, לא ללמוד

שימעון פרס אינו בנגוריון שני. אך הוא מנסה לחקות אותו

שימעון פרס מגדיר את עצמו כ"תלמידו של דויד בנגוריון". השבוע התייחד על קיבו של "הוק", בטקס שנועד יותר לפאר את פרס מאשר את רבו.

טענתו של פרס נכונה מבחינה אחת: הוא לא שכח דבר מתרגילי בנגוריון, והוא לא למד דבר מאו. השבוע הוכיח זאת בצורה משכנעת.

מדינה קטנה ואמיצה. אחר מהישגיו הגאונים של בנגוריון היה בשיכנוע העולם שישראל היא מדינה חלשה, מוקפת-אויבים, החותרת בלי לאות לשלום — בעוד שהוא ניהל מדיניות הפוכה.

עד למיבצע-סיני, ואולי עד למיל-חמת ששת-הימים, הצליחו ממשלות-ישראל לשמור על תרמית זו בעולם, כעוד שהן מפקיעות את חלק-הארי של ארמות הערבים במדינה, ומזנעות את פיתרון בעיית-הפליטים, מקיימות מימשל צבאי לאורחיהם הערביים ו-מצטרפות לקואליציה קולוניאלית בינלאומית נגד מצרים.

אך העולם האמין להצהרות-השלום של ישראל, והדבר הוסיף לכוחה. מזון למטומטמים. אחרי 17 שנות כיבוש הגדה והרצועה, שבע שנות ממשלת-הליכוד, תנופת ההתנח-לות והפלישה ללבנון, נהרסה תרמית זו לחלוטין, זוהי סחורה שאין לה עוד קונים רבים בעולם.

אולם שימעון פרס רבק בשיטה. הוא בטוח כי יוכל לחזור על תרגילי בנגוריון, ולשכנע את העולם כצדה-רות-שלום מצלצלות וחסרות-תוכן, כך עשה גם השבוע. אחרי המהפך הגלוי שחל במועצה הלאומית הפלס-טינית, שאישרה את מדיניות-השלום של ערפאת (ראה מיסגרת), ואחרי הכשלת יומתו של עבר-אל-זהאב רראושה עלידי פרס עצמו (ראה הנדון וראיון-השבוע) קם פרס ככי-נסת והציע למלך חוסיין להיפגש עימו

"בלי תנאים מוקדמים", תוך שיתוף נציגים מן הגדה המערבית. היה זה מזון למטומטמים — כי ישראל ובעולם. כי:

● המלך חוסיין כבר הודיע שאינו מתכוון לשאת ולתת במקומם של הפלסטינים, וכי רק אש"ף מוסמך לנהל משאומתן כזה. זוהי עמדה סופית ו-נחרצת.

● איש לא ינהל משאומתן, בלי תנאים מוקדמים, כי פירוש הדבר שיחות אינסופיות על שום דבר, כמו שהיו שיחות-האוטונומיה עם מצרים. כל משאומתן צריך להתכנס בכיורו-על הנכונות לשלום מלא תמורת נסיגה מהשטחים הכבושים.

● כיום, בדצמבר 1984, ההתעלמות חכת ממש.

● אין בשטחים הכבושים אף אדם אחד המוכן להשתתף במשאומתן עם ישראל במקום אש"ף, ובלי אישור מפורש של אש"ף.

● חבילה של ריקה. חבילת-השי של שימעון פרס דומה למעשה-יקונדס של ילדים. היא ריקה.

● לפני 25 שנים זה יכול היה להצלח, כיום זה מגוחך.

בין השאר מפני ששימעון פרס אינו דויד בנגוריון שני, כשם שיצחק שמיר אינו משה שרת במהדורה חדשה. העולם הזה 2464